

maa antage, at det er saadanne, Ministeriets Konfulent har havt for Die, idet han gjentagende, som det ses af Forhandlingerne i det andet Thing, har erklæret sig for, at det ingen Fare vilde medføre at anbringe Rør af den Art. Naar der derimod er reist Betænkeligheder her, og naar Udvalget har stillet Forslag om at sjerne dette, er det, fordi dette Udtryk „Dampkjedler“ er saa omfattende, at derunder kommer Kjedler af hel anden Bestaaffenhed end dem, der maatte have været Gjenstand for en saadan nærmere Betragtning. Udvalget har derfor ment, at det vilde være rigtigst at lade hele Bestemmelsen om dette Rør udgaa af Lovforslaget. Det maatte være indlysende for Udvalget og ventelig ogsaa for det høie Things Medlemmer, at Bestemmelsen ikke burde staa alene, men at der til denne Bestemmelse burde knyttes en Myndighed for Regeringen til ved Anordning at begrænse Anvendelsen af dette Rør eller at foreskrive, hvorledes det skulde benyttes. Man har ment, at det Diemeb, der tilsigtes, allerbedst maatte kunne fyldestgøres, naar Regeringen fik en saadan Bemyndigelse til at bestemme, hvorledes saadanne Kjedler skulde indrettes, altsaa ogsaa eventuelt med Hensyn til Anvendelsen af saadanne Rør, hvilket vil staa daabent fuldt ud, naar Bestemmelsen her i Loven gaar ud og Vædringsforslaget bliver vedtaget. For det Første er det en Selvfølge, at Dampen anvendes under saamange forskjellige Former i Industrien, at det ikke er muligt i en Lov, om hvilken man venter, at den skal have nogen Varighed, at fastsætte endelige Bestemmelser for alle forekommende Tilfælde. Det maa anses nødvendigt, at Administrationen er istand til at følge Udviklingen og tage de Bestemmelser, som til enhver Tid maa anses for nødvendige. Paa den anden Side ligger den samme Tante til Grund for selve Loven af 24de Marts 1875, og endelig indeholdes den ogsaa i nærværende Lovforslag. Under Post 1 staa der saaledes: „Kjedler, som ikke rumme over 200 Potter, naar de ere af den Bestaaffenhed, som nærmere er fastsættes ved Anordning“. Altsaa Begrebet Anordning er allerede bragt i Anvendelse paa et tidligere Punkt af den samme her foreslåede Lov. Jeg skal saaledes efter disse Bemærkninger tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage dette Vædringsforslag, som Udvalget har stillet, og som gaar ud paa, at dette sidste Punkt skal udgaa af Loven, og at der i dets Sted sættes „og Kjedlen forøvrigt er indrettet paa den Maade, som nærmere fastsættes ved Anordning under Hensyn til det Diemeb, hvori den skal benyttes“.

Justitsministeren (Melleman): Jeg kan selvfølgelig fra Justitsministeriets Standpunkt ikke have Noget at erindre mod den foreslaaede Affattelse af Loven, da den jo ikke gaar ud paa Andet, end at overlade det til Administrationen at

træffe de nærmere Bestemmelser om, hvorledes disse Kjedler skulde være indrettede. At man i det Væsentlige vil indtil videre, saalænge der ikke skulde fremkomme Erfaringer i modsat Retning, holde sig til det, der var paatænkt i Loven, i det Mindste som Regel, er jo vel naturligt, men at der er en Bemyndigelse til at træffe andre Bestemmelser, efterhaanden som Forholdene maatte udvikle sig, har jeg fra Ministeriets Side ikke Noget at erindre mod. Et andet Spørgsmaal er det, hvorvidt det omtalte Vædringsforslag vil vinde Bifald i det andet Thing; men det hele er jo et lille Spørgsmaal, saa at jeg ikke antager, det vil frembyde store Vanskeligheder.

Den fungerende Formand: Er jeg gjøre en Henstilling til den ærede Ordfører og den ærede Minister? Er det ikke en Feilskrift eller en Trykfeil, naar der i Vædringsforslagets 3die Linie staaar „som Nr. 2“ og ikke: „som under Nr. 2“?

Ordføreren: Ja, det er ganske rigtig en Trykfeil, som er bleven overset.

Den fungerende Formand: Jeg tør da vel antage, at det kan rettes som en Trykfeil (Ordføreren: Ja!).

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne, og man gik til Afstemning, hvorved

Vædringsforslag af Udvalget:

Affnittet 3 affattes som følger:

3) Kjedler, som rumme over 500 Potter, naar de ere forsynede med en Sikkerhedsventil af Størrelse som under Nr. 2, hvis Totalbelastning høist udgjør 7 Pund pr. Kvadratomme, og Kjedlen forøvrigt er indrettet paa den Maade, som nærmere fastsættes ved Anordning under Hensyn til det Diemeb, hvori den skal benyttes.

vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Lovforslaget i dets Helhed fattes derefter under Forhandling; men da Ingen begjærede Ordet, gik man strax til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Den fungerende Formand: Lovforslaget bliver nu at tilstille Folkethinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Trede Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempel-